

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ OPIS PATENTOWY

4401/5150

Nr 42709

Kl. ~~21 g~~, 13/05

VEB Rafena — Werke Fernseh — und
Nachrichtentechnik Radeberg

Radeberg/Sa, Niemiecka Republika Demokratyczna

Oprawka lamp elektronowych

Patent trwa od dnia 15 lipca 1957 r.

Pierwotność: 7 lutego 1957 r. (Niemiecka Republika Demokratyczna).

Wynalazek dotyczy oprawki lamp elektronowych, nadającej się do zastosowania w układach drukowanych, w których jest przepisana lub pożądana określona podziałka rastrowa, np. 2,5 mm.

W dalszym rozwoju techniki układów drukowanych lampa o podziałce kołowej stanowi główną przeszkodę przy wprowadzaniu jednolitej podziałki rastrowej. Przeszkodę tę omijano bądź w ten sposób, że lampę wraz z jej końcówkami eliminowano z ogólnej podziałki rastrowej, lub też w ten sposób, że oprawkę lampki odchylano o 90° z jej płaszczyzny, a końcówki lampy wyprowadzano w jednym kierunku. Obydwa te sposoby kryją w sobie znaczne trudności, które przeszkadzają bieżącemu zastosowaniu podziałki rastrowanej a niekiedy czynią je niemożliwym.

Z tego względu pożądaną jest zaprojektowanie oprawki, która dałaby się włączyć do systemu podziałki rastrowej bez znaczniejszej

zmiany oprawki zwykłego typu. W tym celu wszystkie sprężynki wtykowe powinny być możliwie jednakowego kształtu, aby do ich wykonania wystarczał jeden wykrojniki.

Według wynalazku zadanie to rozwiązuje się w ten sposób, że nie wszystkie sprężynki są założone w korpusie oprawki promieniowo od środka oprawki, w jednakowych odstępach, lecz część ich jest zakładana w korpusie oprawki mając odpowiedni kształt z ewentualnym dodatkowym zakrzywieniem, a mimo to sprężynki te mogą być zawsze wykonywane za pomocą tego samego wykrojnika.

Rysunek przedstawia przykład zastosowania wynalazku do znanego systemu cokołów lamp nowalowych z tak zwaną sprężynką lirową. Siatka krzyżowa I stanowi rastr 2,5 mm, który został przyjęty jako norma. Nóżki 2 cokołu są rozmieszczone w jednakowym odstępach dookoła środka 3 lampy. Jako miarę wyjściową dla długości sprężynek 4 przyjmuje się kieru-

nek najkrótszego połączenia między nóżką cokołu i punktem siatki, w niniejszym przypadku między nóżką 5 i punktem siatki.

Możliwe są również inne rozwiązania.

Wszystkie sprężynki 4 są wykonywane o jednakowej długości. Za pomocą odpowiedniego narzędzia można osiągnąć iż przy założeniu sprężynek 4 zostaną one wciśnięte do wycięć 8 korpusu cokołu 5 w ten sposób, że końcówka lutownicza 7 sprężynki 4 cokołu dosięgnie dokładnie otworu 6 płytki rastrowej. Otwory dla umocowania oprawki powinny być rozmieszczone w ten sposób, że znajdują się ponad otworem rastru otworkowego i mogą być połączone przez lutowanie z płytką podstawową za pomocą nóżki lub wydłużonym nitem. Trzpienie te albo nity mogą również służyć do umocowania pierścienia ekranującego znanego rodzaju i do połączenia go z żądanym potencjałem masy.

Aby oprawki można było wpuścić do rastrowej płytki podstawowej również za pomocą narzędzi automatycznych, końcówki lutownicze są w odpowiedni sposób zaostrome.

Zastrzeżenia patentowe

1. Oprawka lamp elektronowych w zastosowaniu do układów drukowanych, w której

sprężynki stykowe o jednakowym kształcie są wpuszczone do cokołu, znamienna tym, że zawiera części łącznikowe, które między właściwą częścią stykową sprężynki stykowej a jej końcem lutowniczym są tak zakrzywione, iż jej skuteczna długość odpowiada odstępowi między trzpieniem cokołu a punktem siatki znormalizowanego dziurkowanego układu rastrowego łącznie z przepisowymi tolerancjami, przy czym zakrzywienie części sprężynek stykowych przy zakładaniu sprężynek do korpusu oprawki jest dokonywane za pomocą odpowiedniego narzędzia.

2. Oprawka lamp elektronowych według zastrz. 1, znamienna tym, że końce lutownicze sprężynki stykowej są zaostrome w celu umożliwienia zakładania oprawki do podstawowej płytki rastrowej za pomocą narzędzi automatycznych.

VEB Rafena-Werke Fernseh- und
Nachrichtentechnik Radeberg

Zastępca: mgr Józef Kamiński,
rzecznik patentowy

